

ת"פ 68458/03/18 - מדינת ישראל נגד משה כרמי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 68458-03-18 מדינת ישראל נ' כרמי
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה כרמי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד תמר טופז- שם-טוב

ב"כ הנאשם: עו"ד ארז בר- צבי

הכרעת דין

כללי

1. הנאשם מואשם בעבירה לפי סעיפים 13 ו- 19א לפקודת הסמים המסוכנים שכותרתה יצוא, יבוא, מסחר, הספקת סמים מסוכנים.
2. על פי האמור בכתב האישום ביום, 21.2.18 בשעה 15:27 הגיע הנאשם לחניית הבית שברחוב השלום 82 בירושלים, כשהוא נוהג ברכב מסוג הונדה שמספרו 77-364-52. הנאשם נפגש במקום עם ראמי אבו עמר וסיפק לו 200 גרם סם מסוכן מסוג גראס בתמורה ל- 6,000 ₪.
3. הנאשם כפר כפירה כללית בכתב האישום, הסכים להגשת כל ראיות התביעה, ללא צורך בחקירת עדים, ונמנע מלהעיד או להביא ראיות אחרות להגנתו.
4. בסיכומיו טען ב"כ הנאשם, כי הגם שיש ראיות המקימות חשד סביר לכך שרכב הדומה לרכב שבו נהג הנאשם נכנס לחניית בית משפחת אבו עמאר, מי שיצא לכיוון הרכב היה יניב זהלבני (להלן: "יניב"), אחיו של ראמי אבו עמאר (להלן: "ראמי"). נטען כי בחומר הראיות אין ביסוס לטענה כי הנאשם פגש בראמי, וממילא אין ביסוס לכך שמסר לו דבר מה וקיבל ממנו כסף.

5. חומר הראיות שהוגש מטעם המאשימה כולל שלוש הודעות שנגבו מראמי, שלוש הודעות שנגבו מן הנאשם, דו"ח עימות שנערך בין השניים, דו"חות פעולה של השוטרים שערכו תצפית על בית משפחת אבו עמאר בשעת הגעת הנאשם למקום, דו"חות פעולה של השוטרים שערכו חיפוש בבית, דו"חות שרשרת סם, חוות דעת המעבדה לזיהוי פלילי בנוגע לסמים שנתפסו בבית אבו עמאר וכן סרטוני מצלמות אבטחה שהותקנו באותו הבית.

ניתוח הראיות

א. תפיסת הסמים בבית משפחת אבו עמר

6. דו"חות הפעולה של השוטרים יוסי שמואל (ת/10), שי לוי (ת/11) ואנדועלם טקלה (ת/14) הוגשו בהסכמה ואין מחלוקת על העובדות העולות מהם, והן כדלקמן: ביום 22.2.18, מעט לאחר חצות הלילה, ערכו בלשי המשטרה חיפוש בדירת משפחת אבו עמר ברחוב השלום 82 במבשרת-ציון. במקומות שונים בבית נתפסו חומרים החשודים כסמים מסוג קנבוס: ארבע סיגריות מגולגלות נתפסו במעיל של אם המשפחה שנח על כסא בפינת האוכל; על שולחן הסלון נמצא נייר שעליו תערובת עלים החשודים כסמים, ולידו שקית קטנה ובתוכה חומר נוסף החשוד כסם; על שידה בחדרה של סנדי אבו עמאר, בקומה השנייה של הבית, נתפסה קופסת סיגריות ובה חומר החשוד כסם; באותה קומה בתוך ארון בחדר השמאלי נתפסה שקיות שחורה ובה 19 שקיות של חומר החשוד כסם; על שולחן נמוך בחדר השינה השמאלי נתפס נייר ובו תערובת של חומר החשוד כסם; באותו החדר נתפסה בארון שקית שקופה עם ציורי עלי קנבוס ובה חומר החשוד כסם, ובתוך מגירה באותו ארון נתפסה שקית שקופה ובה חומר חשוד כסם; בקומה העליונה נתפסו גם משקל ושקיות חלוקה שעליהן צוירים של צמח הקנבוס; שקית ובה זרעים החשודים כזרעי קנבוס נתפסה מעל ארונות המטבח בקומת הכניסה. בנוסף נתפסה בבית קופסה ובה 1,260 ₪ וכן נתפסו מספר מכשירי טלפון סלולארי.

7. דו"חות שרשרת הסם (ת/12, ת/13 ות/15-20) מלמדים, כי הסמים שנתפסו בבית משפחת אבו עמאר הועברו, בסופו של יום למעבדה לזיהוי פלילי.

8. חוות דעת המעבדה לזיהוי פלילי (ת/21), שאף לגביה אין מחלוקת, מלמדת כי נבדקו עשרה מוצגים, שכולם זוהו כסם מסוכן מסוג קנבוס במשקלים שונים. משקלו של החומר שנמצא מחולק לשקיות בתוך השקית השחורה בחדר השמאלי שבקומה השנייה (פריט A9 בחוות הדעת) הוא 155.82 גרם בקירוב. משקלם של שני פריטים נוספים 15.57 גרם ו-17.05 גרם, ומשקלם של יתר הפריטים נמוך יותר, בין 0.52 גרם ל-3.53 גרם.

ב. האם ניתן לקשור את הנאשם למסירת הסמים לראמי?

9. למאשימה שתי חטיבות מרכזיות של ראיות מהן היא מבקשת להסיק, כי הנאשם מסר את הסמים לראמי, ואשר אינן עולות בקנה אחד, ובמידה רבה אף סותרות זו את זו. החטיבה האחת כוללת את הודעותיו של ראמי והעימות שנערך בינו לבין הנאשם, המקבלים חיזוק משתיקתו של הנאשם במשטרה ובבית המשפט; החטיבה השנייה כוללת את צילומי מצלמות האבטחה ודו"חות הפעולה של השוטרים שתצפתו על בית משפחת אבו

עמאר.

10. בהודעתו הראשונה ת/2 אמר ראמי כי כל הסמים שנתפסו בביתו במשקל של כ- 100 עד 200 גרם הם שלו. לדבריו, הוא קיבל את כל הכמות שנתפסה, כפי שנתפסה, מסוחר בתחנה המרכזית בתל-אביב תמורת 5,000 ₪, הסביר כיצד הגיע לאותו סוחר, וטען כי הסמים נועדו לשימוש עצמי והוא חילק אותם למנות ללא סיבה מיוחדת- "לכיף שלי", כלשונו. ראמי הכחיש בהודעתו זו כי סחר בסמים.

בהודעתו השנייה ת/2, שב וטען ראמי כי כל הסמים שנתפסו בבית שייכים לו, ואמר כי הוא מתפקד כסוחר ב"טלגראס" וכי נהג למכור שקיות של סמים אותן מסר בעצמו ללקוחותיו, ללא ידיעת בני משפחתו. לדבריו, נהג לרכוש את הסמים מספקים שהגיעו סמוך לביתו במבשרת ציון. ראמי הודה, כי יום קודם למעצרו קיבל משלוח סמים מספק שהגיע סמוך לחנית ביתו בין השעות 15:00 - 16:00 ואשר אינו זוכר את שמו. הספק חייג לטלפון שלו בדרך של צלצול- ניתוק, והוא ירד לפגוש בו, קיבל את הסמים ושילם לו. לראמי הוצגה תמונה של הנאשם ותגובתו הייתה **"זה הספק? וואלה לא זוכר את התמונה. אני זריז. נותן לו כסף והולך"** (ת/2 שורה 57). הוא לא ידע את שמו של הנאשם. לדברי ראמי, הספק הביא לו את הסמים בתוך שקית ניילון שחורה. ראמי הכחיש כי אחיו, יניב, הוא שיצא לפגוש בספק ועמד על הכחשתו כי יניב לא יצא מהבית, גם לאחר שהוזכר לו דבר קיומן של מצלמות האבטחה. לדבריו, סיכם מראש עם הספק באפליקציה על קנייה של 200 גרם, ולא ידע לומר האם זו הפעם היחידה שבה קיבל סמים מספק זה. הוא קיבל את הסמים כשאינם מחולקים וחילק אותם בעצמו לשקיות של עשרה גרם כל אחת. באותו היום, לאחר קבלת המשלוח, הספיק למכור סמים לשלושה עד ארבעה לקוחות.

לראמי הוצג סרטון מצלמות האבטחה. הוא לא זכר האם הרכב שנראה במצלמה 2 בשעה 15:33:35 (שתי התמונות הראשונות בת/22) הוא רכבו של הספק, אך אמר שיצא אל הרכב מהחצר האחורית של הבית, במקום שבו אין קליטה למצלמות האבטחה וגם חזר אליו באותה הדרך. הגם שאישר כי מי שנראה בסרטון יוצא מהבית הוא יניב, טען שליניב אין קשר לספק הסמים. ראמי סירב למסור לחוקרים את הקוד למכשיר הטלפון שלו אך הסכים לפתוח אותו ולהראות לחוקר מה שירצה.

בהודעתו השלישית ת/3 נחקר ראמי על אודות לקוחות שרכשו ממנו סמים ועל אודות מכרים אחרים שלו הקשורים לעסקי הסמים. הוא תיאר כיצד החל לתפקד כסוחר ב"טלגראס", אישר כי אחיו יניב הוא שפתח את החשבון, אך טען שלאחר הפתיחה לא היה ליניב כל קשר לחשבון. עוד תיאר ראמי, כי סיפק סמים לכל בני משפחתו לשימושם העצמי. ראמי נשאל שוב כיצד יצא לפגוש בספק ביום מעצרו ואמר שיצא מהגינה האחורית. הוא עומת עם טענה לפיה אמו אמרה בחקירתה כי לבית יש רק כניסה אחת, והשיב שיצא דרך חלון הפונה לחצר האחורית, הגובלת בחצר השכנים וממנה ניתן לראות את הרחוב.

11. ביום 27.3.18 נערך עימות בין הנאשם לראמי. בתחילת העימות אמר ראמי, כי הנאשם הוא ספק הסמים, כי אינו זוכר את שמו, כי יצר עם הנאשם קשר בטלגראס פעם או פעמיים, הנאשם סיפק לו סם מסוג קנבוס ביום שקדם למעצרו וייתכן כי פעם נוספת וכי הוא שילם לו 5,000- או 6,000 ₪ "פלוס מינוס", כלשונו. ראמי אמר שהנאשם הביא לו את הסמים בתוך שקית זבל בצבע שחור, הגיע לחנית ביתו, צלצל אליו וניתק והוא ירד לרכבו של הנאשם. ראמי טען כי הנאשם הגיע ברכב אפור אך לא ידע מאיזה סוג וטען כי למיטב זכורו הנאשם היה עם אדם נוסף ברכב. ראמי שב וטען כי אחיו, יניב, לא ירד לכיוון הרכב של הנאשם וכי הוא לא קשור לעסקי הסמים.

הנאשם שתק במהלך העימות.

12. חטיבת הראיות השנייה נשענת על סרטוני מצלמות האבטחה ודו"חות הפעולה של השוטרים שתצפתו על בית משפחת אבו עמאר. מסרטוני מצלמות האבטחה (ת/23) ודו"ח הצפייה בהם (ת/22) עולה כי בשעה 15:27, כשמונה שעות לפני תפיסת הסמים בבית משפחת אבו עמאר, רכב הונדה כסוף הגיע לרחוב השלום, עצר למשך כמה שניות לפני הכניסה לחניה הסמוכה לבית משפחת אבו עמאר ולאחר מכן נכנס לתוך החניה (מצלמה 2). בשעה 15:29 יניב נראה יוצא מפתח הבית אל החניה הסמוכה לחצר, דרך שער הכניסה לחצר, הולך לכיוון שאליו נכנס רכב ההונדה ונעלם מטווח הקליטה של המצלמה (מצלמה 3). כעבור כשתי דקות נראה יניב חוזר מהכיוון שאליו הלך קודם לכן לכיוון הבית ובידו שקית בצבע לבן (מצלמה 3). דקה אחת לאחר מכן נראה רכב ההונדה כשהוא יוצא מהחניה לכיוון רחוב השלום (מצלמה 2).

13. דו"ח הפעולה של יוסי שמואל (ת/8) מתאר את כניסתו של רכב מסוג הונדה בצבע כסף, ל.ז. 77-364-52 לחנייה ברחוב השלום הסמוכה לבית משפחת אבו-עמאר באותן השעות, ואת יציאתו ממנה דקות ספורות לאחר מכן. מתואר כי השוטרים עקבו אחר הרכב לאחר יציאתו מהחנייה, עצרוהו לאחר נסיעה קצרה, בתוכו היה הנאשם בלבד, ובכיסו סכום כסף של 8,220 ₪. מדו"ח הפעולה של רוברט הובר (ת/24) עולה, כי כשרכב ההונדה נכנס לחנייה הסמוכה לבית משפחת אבו עמאר, יצא מהבית אדם המוכר לשוטר כאחד מבני המשפחה לבוש מכנס שחור וחולצה כחולה והלך לכיוון הרכב, ולאחר מספר דקות הוא שב לבית משפחת אבו עמאר.

ג. האם ניתן ליישב את הראיות זו עם זו?

14. הסכמת ההגנה להגשתו של כלל חומר החקירה משמעותה כי הנאשם אינו חולק על האמור בראיות שהוגשו, ובכלל זה אינו חולק על זיהוי של ראמי את הנאשם כמי שסיפק לו את הסמים ביום שקדם למעצרו. שתיקתו של הנאשם במשטרה ובבית המשפט והימנעותו מלמסור גרסה, כמו גם הימצאות סכום כסף גדול בחזקתו, מחזקות את הראיות נגדו בעניין זה.

15. דא עקא, שיש קושי ממשי לתת משקל לאמרותיו המפלילות של ראמי, הן בשל סתירות ותהיות העולות מתוך האמרות עצמן, הן בשל סתירות בין לבין ראיות אחרות שהוגשו אף הן בהסכמה.

16. ראשית יש להזכיר כי ראמי הוא קטין כבן 17 וחצי, אשר מקריאת אמרותיו נראה כי עשה כל שביכולתו על מנת לקחת את כל האשמה על עצמו ולהסיר כל חשד למעורבות במעשיו או ידיעה עליהם מצד בני משפחתו. הודעתו הראשונה של ראמי (ת/2א) סותרת את הודעתו השנייה (ת/2) ברובם של הפרטים המהותיים הנוגעים לקבלת הסמים. עם זאת, לעניין זה ניתן משקל נמוך שכן גם ההסבר שנתן לסתירות: **"לא הודיתי ועכשיו אני מודה. קורה"** (ת/2 שורה 26), הוא הסבר שהתקבל בהסכמה. אף על פי כן, גם לאחר שראמי הודה, עלו סתירות מתוך דבריו. כך למשל, בהודעתו מיום 25.2.18 טען כי הוא פתח את חשבון הטלגרם בעצמו ואיש מבני המשפחה לא ידע על מעשיו בהקשר זה (ת/2 שורות 3-4), וכך גם בתחילת הודעתו מיום 27.3.18 (ת/3 שורות 41, 51), אך בהמשך הודה כי מי שפתח את החשבון היה למעשה אחיו, יניב (ת/3 שורה 75).

17. הקושי המרכזי עולה מתוך הסתירה בין טענתו של ראמי כי הוא פגש בנאשם שסיפק לו את הסמים, לבין סרטוני מצלמות האבטחה, המלמדים כי מי שיצא לפגוש בנאשם הוא יניב. אין חולק כי מי שנראה יוצא מהבית בדיוק באותו הזמן שבו רכבו של הנאשם נכנס לסמטה הוא יניב. רגע המפגש אמנם לא נראה בסרטונים ואולם ניתן להסיקו ברמת וודאות גבוהה מתוך סדר הזמנים המצוין בסרטונים, שממנו ניתן ללמד כי הנאשם נכנס עם רכבו לאזור החנייה פעם אחת בלבד, שהה בה כשתי דקות, יצא ממנה ונעצר זמן קצר לאחר מכן, והאדם היחיד שיצא משטח חצר הבית לכיוון מכוניתו של הנאשם בפרק זמן זה היה יניב. טענתו של ראמי לפיה הוא שיצא מהבית לפגוש בנאשם אינה נתמכת בנראה בסרטון, וראמי אינו נראה יוצא משטח הבית או החצר בזמן הגעתו של הנאשם למקום ועד עזיבתו.

18. ניסיונו של ראמי להסביר את הדברים בכך שיצא לפגוש בנאשם דרך חלון הבית מעלה תמיהה על רקע העובדה שבצילומי מצלמות האבטחה ניתן לראות כי לפחות חלק מחלונות הבית מוגנים בסורגים (ראו תמונות הבית בת/22), וכי חצר הבית נראית מוקפת בגדר וממנה יציאה אחת בלבד. קושי זה מתחדד על רקע טענתו של ראמי, לפיה יצא מדלת הבית הקדמית על מנת לפגוש בלקוחותיו (ת/2 שורה 159). אם כך- לא ברור מדוע יצא מחלון אחורי כדי לפגוש בספק.

19. מתוך הראיות לא ברור מה טווח הקליטה של מצלמות האבטחה מבחינת היקף הבית, ואולם בשים לב לטיבן של הראיות ולסתירה שלא ניתן ליישבה בין גרסתו של ראמי לבין הנראה בסרטונים, ראוי היה להבהיר עניין זה בין אם בדרך של ביקור השוטרים במקום ובחינת האפשרות לצאת מחלון הבית לכיוון המקום שאליו הגיע רכבו של הנאשם מבלי להיקלט במצלמות האבטחה, או בדרך אחרת. העדרן של ראיות בעניין זה מותיר את הסתירה בין אמרתיו של ראמי לבין הראיות האובייקטיביות בעינה, ומפחית עד מאד ממשקל האמרות.

20. קושי נוסף עולה ביחס לזיהוי של הנאשם על ידי ראמי. ראמי לא ידע לנקוב בשמו של הנאשם, וכשהוצגה לו תמונת הנאשם, הביע תמיהה שמא זה אמנם האדם שסיפק לו את הסמים (ת/2 שורה 57). אכן, ראמי זיהה את הנאשם כספק במהלך העימות שנערך ביניהם. עם זאת, משקלו של זיהוי זה נמוך ביותר, לנוכח העובדה שלזיהוי קדמה הצגת תמונה של הנאשם לראמי. ויודגש, כי לראמי הוצגה אך ורק תמונת הנאשם והוא לא התבקש לזהותו מתוך אלבום או בדרך של מסדר זיהוי תמונות. גם העובדה כי המצב בחקירה היה כזה, שראמי התבקש להתעמת עם מי שנקשר לסחר בסמים עמו, באופן שאפשר לו להבין שהאדם שעמו התעמת הוא האדם שהמשטרה חושדת בו באספקת הסמים, פוגמת במשקלו של הזיהוי. קושי זה מקבל משנה תוקף לנוכח דבריו של ראמי עצמו בת/2 שורה 170 **"אני לא הסתכלתי לראות אותו מהחלון של האוטו. אני בעצמי פחדתי"**. בנוסף, העובדה שהנאשם נתפס לבד ברכבו, בשעה שראמי תיאר כי היה אדם נוסף ברכב, מחלישה אף היא את אמרתיו. כל אלה, ביחד עם ההתרשמות מתוך העולה בסרטון, כי ראמי כלל לא פגש בנאשם, מבססים את המסקנה, כי אין כל משקל לזיהוי של הנאשם על ידי ראמי.

21. מתוך הראיות שהוצגו ניתן לקבוע כי מי שפגש בנאשם הוא יניב, ומכל מקום- קיים לפחות ספק סביר בכך שראמי פגש בנאשם. על רקע זה, בולטת בחסרונה עדותו של יניב. יניב לא נקרא לעדות מטעם המאשימה, מקום שבו עולה חשד של ממש כי הייתה לו מעורבות משמעותית בעבירה. חשד זה מתבסס אף לנוכח דברי

השוטר רוברט הובר, לפיו פעילות שוטרי הבילוש כוונה מראש כלפי יניב (ת/24), ויש להניח כי הדבר היה על בסיס מידע מוקדם. המאשימה לא הציגה כל ראיה בעניינו של יניב, לא ידוע האם הוגש נגדו כתב אישום במסגרת פרשה זו ומה החלק שיוחס לו, והימנעות התביעה מהעדתו של יניב עומדת לחובתה ומחלישה עוד יותר את ראיותיה (ראו ע"א 1100/09 סופרגז חברה ישראלית להפצת גז בע"מ נ' עזבון המנוח איתן מימון (פורסם בנבו 20.3.11)).

22. המפגש של הנאשם, תושב אשקלון שלא ברור פשר מעשיו במבשרת ציון עם יניב, על רקע שתיקתו העיקשת של הנאשם לאורך כל חקירת המשטרה ובבית המשפט ועל רקע יתר הראיות, מקימים אמנם חשד כבד שהנאשם היה מעורב בדרך כזו או אחרת במעשה עבירה, שבו היה מעורב גם יניב. עם זאת, לא ניתן לקשור את הנאשם ברמה שמעבר לספק סביר לאספקת הסמים לראמי, ואפילו לא ליניב, מה גם שהמאשימה אינה טוענת שהנאשם סיפק את הסמים ליניב (עמ' 6 שורה 14 לפרוטוקול). כאן המקום להזכיר כי בסרטון נראה יניב חוזר לביתו לאחר המפגש עם הנאשם כשבידו שקית לבנה, בעוד שהסמים שנתפסו בבית משפחת אבו עמאר נתפסו בתוך שקית שחורה.

23. לפיכך, אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

הערות טרם סיום

24. הדיון שנקבע לשמיעת סיכומי הצדדים, נפתח בברור בקשה של המאשימה לתיקון כתב האישום ולהוספת עד תביעה ששמו הושמט מרשימת העדים. הגם שמדובר בבקשה מן הסוג, שלדאבון הלב, הפך שכיח, נעתרתי לה מטעמים של הצורך בבירור האמת. בסופו של יום אף התברר, כי הגם שהסנגור התנגד לתיקון, היה בראיה שהוגשה כדי לסייע להגנה.

25. לו בכך היו מסתכמים הפגמים בניסוח כתב האישום, הייתי מסתפקת בדברים שנכתבו בהחלטה שהתירה את תיקונו. עם זאת, בכתב האישום שהוגש קיימים פגמים נוספים המחייבים התייחסות;

26. הגם שבכתב האישום נכתב כי האירוע התרחש ברחוב השלום בירושלים, חומר הראיות מלמד כי הוא התרחש ברחוב השלום בשוב מבשרת ציון. איש מן הצדדים לא חלק על כך, ואף לא טרח להתייחס לעובדה זו, שברור שהיא שגויה. מעבר לחשיבות הכללית של ניסוח מדויק של כתב האישום, לציון שגוי של מקום ביצוע העבירה יכולות להיות השלכות פרוצדוראליות ומהותיות הנוגעות לסמכות בית המשפט ואף השלכות על הגנת הנאשם, בפרט בכל הנוגע לטענות אליבי.

27. בכתב האישום נכתב, כי הנאשם סיפק לרמי אבו עמר סם מסוכן מסוג "גראס". המילה "גראס" אינה מופיעה בפקודת הסמים המסוכנים, וממילא אינה נכללת ברשימת החומרים האסורים לשימוש לפי הפקודה. לו הייתה מתבקשת, בשל כך, מחיקת כתב האישום מהטעם כי אינו מגלה עבירה, היה מקום לקבלה. הגם שניתן להבין כי כוונת הכותב היא, ככל הנראה, לסם מסוכן מסוג קנבוס, המילה "גראס" היא עגה שראוי להותירה לשימוש

סוחרי ומשתמשי הסמים ואולי גם לחדר החקירות, אך אין מקום לנקוט בה בניסוח כתבי ביי-דין המוגשים לבית המשפט.

28. העבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים כוללת ארבע חלופות שהן: יצוא, יבוא, מסחר והספקה של סמים מסוכנים. בפרק הוראות החיקוק שבכתב האישום נכתבה כותרת הסעיף באופן כללי ולא הובהר באיזה מהחלופות מואשם הנאשם. בסעיף 1לפרק העובדות שבכתב האישום נכתב ברישא כי הנאשם סיפק סמים מסוכנים, תיאור שיכול להתאים לחלופת ההספקה, אך בסיפא נכתב כי הדבר נעשה תמורת כסף, תיאור שיכול להתאים לחלופת המסחר. כך או כך, ראוי היה שציון העבירה המיוחסת לנאשם יהיה ברור ולא ייעשה בדרך של רמזים מהם מתבקש הקורא להסיק מסקנות, בפרט כאשר תיאור הדברים באופן פשוט וברור הוא אפשרי.

29. למרבה הצער, אין זו הפעם היחידה שבה מוגשים לבית המשפט כתבי אישום הכוללים טעויות גסות בניסוח העובדות, בציון הוראות החיקוק שבהן מואשם הנאשם, בהכללת פרטיהם האישיים של עדים, אשר על פי החוק אין להכלילם או שיש מקום לשקול הימנעות מהכללתם בכתב האישום, ולמגינת הלב, גם שגיאות ניסוח ודקדוק. האופן המרושל שבו נוסח כתב האישום מותיר תחושת חמיצות לנוכח קלות הראש העולה ממנו בעניינים הנוגעים לחירותו של אדם.

30. המזכירות תעביר העתק מפסק הדין לראש חטיבת התביעות במשטרת ישראל.

31. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, ט' סיוון תשע"ח, 23 מאי 2018, במעמד הצדדים